

C283 – BRU9

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

12 juni 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

INHOUD

Interpellatie van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de organisatie van de 11 juliviering in Brussel dit jaar en de betrokkenheid van de dienst Onthaal en Promotie Brussel (OPB)	1
Met redenen omklede motie	6
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de campagne 'Word wakker in Brussel!' en de inspanningen om Vlamingen naar Brussel te lokken	6
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het Vlaams-Afrikaans Huis in Brussel	10

Waarnemend voorzitter: de heer Dirk De Cock

Interpellatie van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de organisatie van de 11 juli-viering in Brussel dit jaar en de betrokkenheid van de dienst Onthaal en Promotie Brussel (OPB)

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, ik wil het hebben over het 11 juli-gebeuren dit jaar en ik zal een klein historisch overzicht geven van hoe ik de zaken zie en hoe ik ze heb meegemaakt de afgelopen jaren. Volgens mij is er dit jaar immers sprake van een malaise voor wat de betrokkenheid bij de 11 juli-viering van de dienst OPB betreft.

Mijnheer de minister, vroeger betekende de 11 juli-viering dat de drie grote cultuurverenigingen zich samen verenigden in het zogenaamde 11 julicomité en samen de feestviering organiseerden op de Grote Markt in Brussel. Dat was een nogal traditionele viering, die vooral aansloeg bij een ouder publiek. Het was inderdaad nodig om de zaak wat open te trekken en om, onder meer met nieuwe evenementen, de 11 juli-viering een meer eigentijds karakter te geven. Het betrokken 11 julicomité kreeg een 'tikkeltje' logistieke en organisatorische steun van het Cultuur- en Contactcentrum (CCC).

In een volgende fase heeft de VGC de zaak naar zich toegetrokken. En opeens zagen we ook de Ancienne Belgique (AB) opduiken. Die had de opdracht gekregen een adviescomité op te richten met Vlaamsgezinde figuren en mensen uit de culturele sector. De VGC – indertijd was Robert Delathouwer collegevoorzitter en zat ook ik daar – was hoofdsponsor van het nieuwe 11 juli-evenement en er werd ook geld gegeven aan plaatselijke, lokale 11 juli-vieringen in gemeenschapscentra en dergelijke meer. Er werd ook een vzw-formule opgericht om het geheel in een nieuwe vorm te gieten.

In een derde fase, meer bepaald in 2002, naar aanleiding van 700 jaar na de Guldensporenslag, zien we de Vlaamse Gemeenschap over de brug komen. Patrick Dewael geeft maar liefst 30 miljoen Belgische frank uit aan het gebeuren in Brussel. Als ik me niet vergis, is de Vlaamse Gemeenschap sinds dat jaar de hoofdsponsor gebleven van alles wat met 11 juli in Brussel te maken heeft.

Ondertussen was het 11 julfest in Brussel verbreed van het strikte marktgebeuren dat het vroeger was, naar een veelvoudigheid aan activiteiten, zoals straatanimatie, in en rond de Grote Markt. Het feest werd gepromoot in

katernen in De Morgen, Brussel Deze Week en Knack, en ook tvbrussel was van de partij.

Met uw aantreden, mijnheer de minister, kreeg OPB een specifieke opdracht, namelijk om de bestaande vzw-structuur, die werd opgericht in de schoot van de VGC, op te doeken en andere leden op te nemen in de adviesraad. De VGC-subsidiëring stopte. Een ander belangrijk element is heel de mediastory – maar ik ga nu niet dieper op in – op de VRT en dergelijke, want de commissie is daar al voldoende op ingegaan en het verhaal is bekend.

De problematiek begon volgens mij in 2007, want toen stelde de Vlaamse Gemeenschap dat ze alles naar zich toetrok, maar wie niet op de hoogte was van die nieuwe demarche, was precies OPB. Meer nog, volgens mijn informatie hebt u de 11 juli-viering uit handen van OPB weggetrokken en hebt u Jari Demeulemeester van de AB belast met allerlei opdrachten. OPB beweert van niks op de hoogte zijn of te worden gehouden voor wat 11 juli betreft. Sinds vorig jaar speelt de AB de sleutelrol in heel het gebeuren.

Voor alle duidelijkheid: ondertussen heeft de VGC zich, als ik me niet vergis, volledig teruggetrokken uit het hele gedoe en worden ook de feesten in de gemeenschapscentra afgelast. *(Opmerkingen van minister Bert Anciaux)*

Dus, de VGC subsidieert alleen nog de gemeenschapscentra.

Mijnheer de minister, vanaf nu is er, indien ik goed ben ingelicht, geen samenspraak meer tussen u, de AB en OPB voor wat de 11 juli-viering betreft. OPB coördineert nu nog enkel op eigen initiatief. Door dit gebrek aan samenspraak tussen uw kabinet, de AB en OPB, zijn onder meer de randanimatie, de klassieke concerten in de kerken, de jazzmuziek in de Steenstraat en zo meer, op de helling komen te staan. Op dit ogenblik is de programmatie voor het feest van 2008 wel al bekend, maar het geheel werd toch rijkelijk laat op gang getrokken.

Ik denk dat dit een bijzonder pijnlijke zaak was, aangezien OPB destijds door u werd aangezocht als organisator van de drie luiken van het 11 julfest in Brussel – het feest op de markt, de zogeheten randanimatie, maar ook de debatten die plaatsgrepen naar aanleiding van het 11 juli-gebeuren. OPB kreeg voor die opdrachten ook geld van u. Overigens ligt het organiseren van zo'n evenement precies in het kader van de specifieke opdracht van de dienst OPB.

Mijnheer de minister, waarom hebt u alle verantwoordelijkheid uit handen van de dienst OPB getrokken, zonder dat die daar zelfs maar van op de hoogte is of in elk geval beweert te zijn? Het kan toch niet dat de affaire zou zijn terug te brengen tot persoonlijke spanningen tussen de directeur van de dienst OPB en uzelf, zoals sommigen menen te weten? Er is door een gebrek aan samenspraak, zoals ik daarnet heb geschetst, een en ander op de helling gezet, waardoor een verbreed, geïntegreerd en eigentijds 11 julifeest georganiseerd door de Vlaamse Gemeenschap in het gedrang dreigde te komen.

OPB heeft op dit ogenblik inderdaad een meer kleinschalige verantwoordelijkheid, maar een geïntegreerd geheel tussen de driehoek die ik geschetst heb – uw kabinet, OPB en de AB – is momenteel zoek.

Wat is trouwens de stand van zaken van het 11 julifeest dit jaar? Die vraag is intussen wat gedateerd. Sinds de datum waarop ik mijn interpellatieverzoek heb opgesteld, zijn we al wat meer te weten gekomen.

Geen enkele Brusselse Vlaming draagt Jari Demeulemeester, de directeur van de AB, een kwaad hart toe, maar waarom is hij op dit ogenblik de enige die nog uw vertrouwen geniet bij de organisatie van het 11 juligebeuren in Brussel? Wat is er precies aan de hand? Nu kan ik wel begrijpen dat de heer Demeulemeester het boegbeeld is van een culturele instelling die begin dit jaar is uitgeroepen tot de achtste Grote Vlaamse Cultuurinstelling. Ik kan de AB en de heer Demeulemeester daar alleen maar mee feliciteren. Maar wat is er nu precies aan de hand?

Zó boos ben ik overigens ook niet, mijnheer de minister. Ik zal met aandacht naar uw antwoord luisteren.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik constateer eens te meer dat de inlichtingendienst van het Vlaams Belang bijzonder goed werkt. Maar alle gekheid op een stokje. Mijnheer Arckens, ik heb geen weet van alle tribulaties waar u in uw interpellatie kond van maakt, al kan dat ook zijn doordat ik te ver van de realiteit verwijderd ben, zoals uw kringen mij wel eens verwijten.

Ik hoop van ganser harte dat de minister ons zal antwoorden dat er, zoals elk jaar, een mooie 11 juliviering in Brussel op het programma staat. Hoe dat dan gebeurt, met welke partners en zo meer, is voor mij, eerlijk gezegd, van minder groot belang. Wat telt, is dat we een mooie uitstraling krijgen op die feestdag, die voor ons allemaal een mooie dag is. Voor de rest zie ik niet zoveel spoken als u, mijnheer Arckens.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik sluit me aan bij de vorige spreker. U hebt zelf gezegd, mijnheer Arckens, dat minstens een van uw vragen wat gedateerd is. Ik begrijp uit uw tussenkomst dat u ermee akkoord gaat dat deze viering een eigentijdse en verbrede invulling moet hebben. Op de webstek muziekcentrum.be staat overigens al sinds begin mei een zeer mooi programma met een zeer brede invulling.

Ik heb 11 juli in elk geval vrijgehouden om naar Brussel te komen. Ik hoop dan ook dat de minister zal bevestigen dat het weer een prachtig programma wordt.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Arckens, ik moet zeggen dat ik een beetje verbaasd was over uw interpellatie. Ik vond ze behoorlijk hard, althans de schriftelijke versie van uw interpellatie. U schreef onder meer dat u dacht dat de 11 juliviering in afbouw was, dat ze minder groots zou zijn en dergelijke meer.

U verwijst naar nogal wat persoonlijke fricties en conflicten. Als er zo'n interpellatie komt, denk ik altijd dat er wel ergens iets aan de hand moet zijn. Waar rook is, is vuur. Ik probeer dan enige empathie aan de dag te leggen en ik kan begrijpen dat de manier waarop een aantal zaken verlopen zijn, de indruk zou kunnen wekken dat er een probleem is tussen mij en OPB. Quod non. Maar ik ga er wel van uit dat u uw informatie verkregen hebt vanuit de dienst OPB, wat misschien wil zeggen dat ik moet werken aan die relatie. Een aantal zaken zijn gelopen zoals ze gelopen zijn, en kunnen misschien de indruk wekken dat er een bepaalde strategie achter zat, die er evenwel niet achter zit.

Ik zal even rustig herhalen waar de 11 juliviering in Brussel in mijn ogen echt om draait. De heer Arckens is in zijn uiteenzetting trouwens vergeten te vermelden dat ik in 1999 of in het begin van 2000 al actief met het 11 julicomité Brussel samenwerkte. De Vlaamse Gemeenschap is hier niet pas sinds mijn aanstelling tot minister van Brussel bij het begin van deze legislatuur bij betrokken. We waren al vroeger sponsor en organisator.

Het zal snel duidelijk worden waar het om draait. Niet langer dan een jaar geleden is me in deze commissie gevraagd hoe ik zou reageren op het bericht dat de VRT de live-uitzending van het slotfeest op de Grote Markt te Brussel zou omruilen voor een uitzending van 'Zo is er maar één' vanuit Antwerpen. De grote verantwoordelijkheid was terecht. De live-uitzending van het feest in de hoofdstad heeft een bijzonder grote symbolische waarde. Ik wil dat ook zo houden.

Wat 11 juli 2008 betreft, heb ik me dan ook drie duidelijke doelstellingen gesteld. De eerste doelstelling is dat ik een live-uitzending op een nationale omroep van

het slotfeest op de Grote Markt wil organiseren. Ik heb vanzelfsprekend een lichte voorkeur voor onze eigen openbare omroep. Mijns inziens behoort de aanwezigheid in de Vlaamse hoofdstad tijdens de officiële viering van onze feestdag tot de taken van de openbare omroep. Ik heb zelfs uitdrukkelijk om een coproductie tussen de VRT en VTM gevraagd. Dat is nog niet voor morgen. Dat zal er nog wel eens van komen, maar dat vraagt nu eenmaal tijd.

Ik wilde dit jaar al een coproductie, maar dat bleek niet mogelijk.

De tweede doelstelling is dat ik een grote publieksoptocht voor het slotfeest op de Grote Markt wil. Dat zinderende en boeiende feest moet veel volk lokken. De derde doelstelling is dat ik ook een dagfeest wil organiseren. Dit moet tot een duidelijke aanwezigheid en herkenbaarheid in de stad leiden. Het moet duidelijk om een feest van de Vlaamse Gemeenschap gaan en het moet ook veel volk lokken.

De laatste doelstellingen zijn de voorbije jaren al op uitstekende wijze gerealiseerd. De uitdaging schuilt dan ook in de succesvolle combinatie van de eerste met de tweede en de derde doelstelling. Deze drie doelstellingen maken deel uit van mijn wens als minister van Brussel en als minister van Cultuur om van het 11 julfest in Brussel de centrale en belangrijkste 11 juliviering te maken. Op die manier kunnen we de hoofdstad promoten. Cultuur moet hierbij een duidelijke plaats krijgen.

De Gulden Ontsporing is niet zomaar een stads- of een cultuurfeest tussen de andere. Dit evenement is cruciaal voor de uitstraling van Brussel als stad die bij Vlaanderen hoort en als de hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap.

Hoe men het ook draait of keert, televisie speelt hierbij een uiterst belangrijke rol. In het najaar van 2007 heb ik gesprekken met de VRT gevoerd. Het was mijn bedoeling de drie doelstellingen door de openbare omroep te laten realiseren. Dat is niet vreemd. Ik dacht op die manier een meerwaarde te creëren. Televisiezenders zijn een belangrijke motor van publieksevenementen geworden. Dat is de reden waarom ik in september 2007 reeds in een afzonderlijke allocatie heb voorzien. Ik heb dat toen trouwens in het Vlaams Parlement toegelicht. Ik wist op dat ogenblik immers nog niet wie de plannen zou uitvoeren. Ik hoopte toen dat de VRT daarvoor zou instaan. Op die manier zouden we de beschikbare middelen immers kunnen inzetten om een multiplicator-effect te bereiken. De openbare omroep is het gewoon dergelijke evenementen te organiseren. Dit zou het makkelijker maken sponsoring en dergelijke te vinden. Ik dacht dan ook aan een combinatie, waarbij de openbare omroep alles zou uitzenden en de organisatie van de feesten op zich zou nemen.

Uiteindelijk heeft de VRT besloten dat de tweede en de derde doelstelling buiten zijn hoofdtaken vallen. De VRT heeft zich wel bereid verklaard om aan de eerste doelstelling mee te werken. Die beslissing is door een bewustzijn van de eigen rol als openbare omroep ingegeven. De VRT zal in de hoofdstad aanwezig zijn. De voorwaarde is dat het slotfeest inhoudelijk sterk naar televisie kan worden vertaald. Er moet rekening met de specifieke één-normen en met het contract tussen de VRT en Vlaanderen Feest worden gehouden. Dit contract houdt in dat de VRT met een liveoptreden van 'Zo is er maar één' langs vijf Vlaamse steden toert. Op 11 juli 2008 wordt een van die optredens rechtstreeks vanuit Sint-Niklaas uitgezonden. Ik heb daar ook belangen te verdedigen. We zullen dit samen doen.

Begin dit jaar heb ik dan ook besloten om de Ancienne Belgique te vragen als gangmaker van de Gulden Ontsporing op te treden en voor de realisatie van de drie cruciale doelstellingen te zorgen. Normaal gezien zou OPB die opdracht hebben gekregen. Vorig jaar heeft OPB die opdracht al in de loop van de maand september gekregen. Door de gesprekken met de VRT heb ik ditmaal evenwel verschillende maanden verloren. Ik ben niet zeker, maar het zal toch al om en bij januari geweest zijn toen ik voor de keuze stond. Het moest toen toch wel heel snel gebeuren. Ik wou niet alleen het eerste deel, een rechtstreekse uitzending, realiseren zonder deel twee en drie, want dan zou er niet veel uit te zenden vallen.

Toen hebben we de AB dus gecontacteerd. Ik heb aan de AB gevraagd om te trekken en om samen met alle partners in Brussel, waaronder in het bijzonder ook OPB, maar ook met zoveel mogelijk partners uit Vlaanderen, de viering van de Gulden Ontsporing te realiseren.

Was dat een keuze tegen OPB? Neen, geenszins, laat dat duidelijk zijn. Dat was het niet en ik wil niet dat men denkt dat het dat was. Misschien willen velen het zo laten uitschijnen, maar dat was het in geen geval. Mijn keuze was een positieve keuze voor een culturele instelling, omdat er op dat moment reeds een Grote Instelling van de Vlaamse Gemeenschap in wording was – die dat ondertussen is – die rechtstreeks en op volle kracht vanuit haar eigen artistieke competentie en geloofwaardigheid ten aanzien van artiesten, muzikanten en de culturele sector tout court, een productie kan realiseren die de drie doelstellingen haalt, op een hoogstaande manier en op een korte tijd.

Mijnheer Arckens, het is zelfs zo dat de AB in het verleden de hoofdonderaannemer was voor de gehele slotviering. De AB organiseerde dat alles in onderaanneming van OPB. Het was, gezien de context, meer dan opportuun om die keuze te maken. Ik wil benadrukken dat ik te allen tijde, formeel en informeel, ben

blijven communiceren met OPB en de dienst ben blijven uitnodigen in de organisatie. OPB heeft een belangrijke rol te spelen in 11 juli – ik meen dit.

In alle stilte werd vanaf eind december 2007 tot diep in het voorjaar door de VRT en de AB gebouwd aan de niet zo voor de hand liggende samenwerking voor de rechtstreekse televisie-uitzending. Hoe maak je van een event voor een livepubliek, boeiende televisie voor de kijker thuis? Op zich is dat niet evident. Hoe werkt het om van twee live-events, één in Sint-Niklaas en één in Brussel, één volwaardige televisieshow te maken, zonder het livegebeuren te verstoren en zonder dat de zaak moet worden stilgelegd, iets wat heel vaak gebeurt bij een live-uitzending. Het moet een swingende bedoening blijven, in de eerste plaats voor de aanwezigen op de grote markt.

De samenwerking is er en de doelstelling van een rechtstreekse uitzending op televisie is gehaald. Twee feestelijke concerten worden samengebracht in één tv-programma. Op die manier maakt het tv-programma een interessante boodschap waar: op 11 juli wordt zowel in Vlaanderen als in de hoofdstad van Vlaanderen met veel volk feestgevierd, met Nederlandstalige muziek en met Vlaamse artiesten die in het Nederlands of misschien ook in andere talen zingen. Impliciet maakt dit programma ook, op een heel creatieve wijze, het belang van de band Vlaanderen-Brussel duidelijk. De AB en de VRT hebben een prachtige inspanning geleverd, en ik vermeld ook de bereidheid van Vlaanderen Feest.

Ook voor het dagfeest speelde de AB, als vooraanstaand muziekhuis, consequent zijn troeven uit: eigen muziek uit Vlaanderen wordt over de binnenstad uitgestrooid, de hele namiddag lang. ‘Het Groot Muziek’ zal van aan de Goede Bijstandskerk en Lombard, langs de Steenstraat en het Muntplein, de boulevards oversteken naar de Vlaamsesteenweg, de Vismarkt en Dansaert. Hedendaagse muziekjes worden gebracht op pleinen, in de Bijstandskerk, de Raad van de VGC, De Markten en de Beurs. Het gaat om muziek door de beste niet-professionele muzikanten uit onze gemeenschap. Met de AB slaan de muziekeducatieve verenigingen uit het Brusselse de handen in elkaar: Poppunt, Jeugd en Muziek Brussel en Zinnema. En, wat mij als cultuurminister bijzonder verheugt, ook de grote koepelorganisaties uit de amateurkunsten, Vlamo, Koor&Stem en Muziekmozaïek, en VerDi, de koepel van muziekonderwijs, participeren in de organisatie.

Met de 11 juliorganisatie vanuit het Vlaams Brusselbeleid, wordt dus aangesloten op het cultuurbeleid en wordt het feest mee onderbouwd door decretaal erkende instellingen, organisaties en een heel groot aantal vrijwilligers.

In het verlengde van Het Groot Muziek worden andere cultuurspreidende initiatieven genomen en zijn er lezingen,

stadswandelingen, kinderanimatie en instellingen die hun deuren openzetten.

Voor Het Groot Muziek en de randanimatie kan de AB rekenen op de enthousiaste medewerking en de steun van het Vlaams-Brussels netwerk. OPB heeft hierin als draaischijf zijn troeven uitgespeeld. OPB heeft zijn troeven aangewend voor het organiseren van het netwerk om al die andere zaken, naast Het Groot Muziek, mee op touw te zetten.

Ik heb u deze uitgebreide uitleg gegeven om u te zeggen dat er helemaal geen malaise is en dat het geenszins de bedoeling is om af te bouwen of om te minderen, integendeel.

Ook op het vlak van de communicatie is er geen enkele reden tot paniek. De communicatie is gestart met affiches en met de website. Zoals elk jaar zullen de communicatie en promotie veertien dagen voor 11 juli op volle toeren komen. De AB heeft een aantrekkelijke beeldvorming gecreëerd rond de Gulden Ontsporing. Het centrale beeld van de muzikant op de leeuw, draagt een zachte symboliek in zich. Wat er mij bijzonder in aantrekt, is het zelfbewuste en jonge karakter ervan. Ik denk echt dat de toon juist zit. Ook werd er door de jonge en enthousiaste equipe een uitgekiend communicatieplan opgesteld. Door overeenkomsten met nationale en regionale spelers zal er op grote schaal en via een goede mediamix worden gecommuniceerd in Brussel en over heel Vlaanderen – en de beste communicatie blijft inderdaad de televisie.

Het jaar 2008 is het twaalfde jaar van de Gulden Ontsporing. Het staat nu ook weer vast dat deze editie niet ongemerkt zal voorbijgaan, in positieve zin. Ik zal in elk geval de bezorgdheid die u hebt geuit, meenemen en een heel rustig en vriendschappelijk gesprek hebben met de verantwoordelijken van OPB, want ik ben me in ieder geval helemaal niet bewust van de spanningen waar u naar verwijst.

– *De heer Luk Van Nieuwenhuysen treedt als voorzitter op.*

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben uiteraard gerustgesteld voor wat de organisatie van het 11 julfest betreft, maar mijn interpellatie ging niet in hoofdzaak over de inhoud van het 11 julfest.

Er werd gezegd dat de kwestie-OPB van geen belang is en ergens uit de lucht komt gevallen, en u gaf een mooi overzicht van wat we ongeveer al allemaal weten. Belangrijk is – en dit is nieuw voor mij – dat duidelijk wordt geplaatst dat de AB vroeger in onderaanneming

van OPB werkte, maar wat ik niet weet, is wat nu precies de rol is van OPB.

Ik moet opmerken dat uw antwoord een heel rare wending heeft genomen. Het is pas in uw laatste zin dat u verduidelijkt dat er wel iets aan de hand is. OPB is een relatief kleine dienst die rechtstreeks van de Vlaamse Gemeenschap afhangt en dus rechtstreeks onder u ressorteert. In uw laatste zin zegt u dat u een rustig en vriendschappelijk gesprek met OPB zult aangaan voor wat de verdere werking van het 11 juli-feest betreft. (*Opmerkingen van minister Bert Anciaux*)

Nu had u mij bijna op mijn gemak gesteld, maar net in uw laatste zin zegt u dat u een rustig en vriendschappelijk gesprek zult organiseren. Dit stemt me opnieuw tot nadenken over wat er precies aan de hand is.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Arckens, het was zo dat tot dit jaar, en dat sinds enkele jaren, de middelen op de dotatie van OPB stonden. Ik heb die middelen uit de dotatie gehaald. Beter gezegd: het parlement heeft die middelen uit de dotatie gehaald. We hebben ze afzonderlijk op de begroting gezet als middelen voor de organisatie van 11 juli. Ik heb u zopas uitgelegd dat dat gebeurde met de bedoeling om sloop te gaan met de VRT, niet alleen voor wat de uitzending betreft, maar ook voor de organisatie van de feesten zelf, om een meerwaarde te creëren. Dat is niet doorgegaan, en daarom heb ik snel een afspraak gemaakt met de AB. Het is dus wel degelijk juist dat de organisatie vandaag in handen is van de AB voor wat het slotfeest en voor wat het Groot Muziek betreffen.

De heer Erik Arckens: Omdat het snel moest gaan?

Minister Bert Anciaux: Ja, maar ook omdat ik ervan overtuigd was dat de AB op dat moment, ook gelet op de timing, de beste kaarten in handen had om het nog te kunnen organiseren op een heel professionele en degelijke manier.

De heer Erik Arckens: Maar dat heeft de AB vroeger ook al gedaan, maar dan met OPB boven zich, hoe komt het dan dat dit veranderd is?

Minister Bert Anciaux: Juist, vroeger was OPB de hoofdorganisator. Ik was de opdrachtgever en OPB was de bouwheer. OPB liet een belangrijk deel van het bouwwerk bouwen door een onderaannemer: de AB. Door allerlei omstandigheden heb ik dat geld nu niet meer bij OPB staan, dat heb ik uitgelegd, en ben ik, gelet op de evolutie, onmiddellijk een contract aangegaan met de AB. Tegelijkertijd doet OPB datgene waarvoor de dienst marktaandeelhouder is: het mee organiseren van het netwerk en van de randanimatie – en dit is niet oneerbiedig bedoeld.

Ik wil een gesprek met OPB, maar alleen omdat ik niet wil dat er fricties blijven bestaan, dat er een idee blijft

leven dat dit is gebeurd als bestraffing of vanuit een negatieve beoordeling. Ik zal proberen om dat rustig uit te leggen. Indien het vertrouwen geschaad zou zijn – en langs mijn kant is dat zeker niet het geval, maar langs de kant van OPB misschien wel –, dan zal ik proberen om het te herstellen. Meer wou ik niet zeggen met mijn laatste zin. Ik denk niet dat er een probleem is, maar ik wil dit van OPB vernemen. Ik heb in geen geval de bedoeling gehad om de indruk te wekken dat ik een wantrouwen koester tegenover OPB. Ik heb uitgelegd waarom dit bedrag afzonderlijk op de begroting staat: dat kwam doordat ik een samenwerking met de VRT op touw wou zetten.

De heer Erik Arckens: Toch wilt u een gesprek met OPB om het te hebben over fricties die zouden kunnen blijven hangen. Ik neem u op uw woorden.

Minister Bert Anciaux: Ik heb de indruk dat u iets zoekt dat er niet is. Ik wil gerust een babbel doen met de directeur om te zien of er ergens problemen zijn.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Misschien kunt u de heer Arckens meenemen.

Minister Bert Anciaux: Dat denk ik niet.

De heer Erik Arckens: Ik neem u natuurlijk altijd op uw woord. Het is mijn taak om oppositie te voeren, en ik weet wel wat ik zeg en waar ik mijn informatie vandaan haal. En blijkbaar is er toch iets aan de hand. U moet zich eens voorstellen wat de uiteindelijke perceptie is ten aanzien van de driehoek tussen de AB, de dienst OPB en het kabinet-Anciaux. Het lijkt alsof het om drie diensten gaat die op een andere planeet zitten en waarmee u een gesprek moet voeren.

Ik neem aan dat u meteen na deze vergadering de persoon in kwestie van de dienst OPB zult opbellen en hem zult zeggen dat er fricties zijn, naar aanleiding van mijn interpellatie, die moeten worden opgeheven.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Arckens, ik zie mij medewerkers meer dan alleen op basis van interpellaties of vragen in het parlement.

De heer Erik Arckens: Ik hoop in elk geval dat deze interpellatie ertoe kan bijdragen dat u een goed gesprek hebt met OPB – hetzij persoonlijk, hetzij via medewerkers – om mogelijke fricties in de toekomst te verhelpen. Daarvoor zijn wij er, mijnheer de minister. Op die manier hoop ik dat 11 juli een feest wordt voor alle Vlamingen, een eigentijds, Vlaams feest waarbij wij Brussel uitdragen als hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap. Wat dat betreft, sta ik volledig aan uw kant en ik hoop dat de laatste fricties zullen worden weggewerkt.

Mijnheer de voorzitter, ik kondig een met redenen omklede motie aan.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik denk dat alle ongerustheid over zowel de organisatie als de inhoud wat voorbarig was. Het is jammer dat daar een bepaald sfeertje rond werd gecreëerd.

Het is heel belangrijk dat er een goed uitgebouwde, stevige 11 juliviering komt in Brussel. Het is van groot symbolisch belang om de band Vlaanderen-Brussel te beklemtonen, op een moment dat de federatie Wallonie-Bruxelles al bijna een begrip is geworden. Tv is inderdaad hét medium om dat uit te vergroten en in het uitstraalraam te plaatsen.

De organisatie zal sowieso wel een huzarenstukje worden, maar ik twijfel niet aan het welslagen van de onderneming om dat op twee locaties tegelijk uit te zenden. Dat wordt ongetwijfeld een wervelend stukje televisie en een wervelend feest in het hart van Brussel, niet alleen op de Grote Markt, maar ook op de hele as tussen de beurs, de markten en de rand.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Arckens werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de campagne 'Word wakker in Brussel!' en de inspanningen om Vlamingen naar Brussel te lokken

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag gaat over de inspanningen die de Vlaamse Gemeenschap, maar ook de VGC, doet om Vlamingen naar de hoofdstad te lokken en ze aan te moedigen om er te wonen. In dat kader lanceerde de VGC onlangs een nieuwe, vrij belangrijke campagne onder de naam 'Word wakker in Brussel!'. Het doel van de campagne is meer Vlamingen, onder wie pendelaars en studenten, naar Brussel te lokken.

Er werden in dat kader onder andere affiches opgehangen in de metrohaltes. De affiches verwijzen naar de website van Wonen in Brussel. Op die site is er onder andere informatie beschikbaar over huren, kopen, premies en andere tegemoetkomingen in het Brusselse Gewest.

Daarnaast zijn er ook de inspanningen van de Brusselse regering om de mensen aan te moedigen om in de stad te komen wonen, of ten minste de stad niet te verlaten. Die inspanningen nemen de vorm aan van enkel fiscale maatregelen, onder meer op het vlak van de registratierechten, de gewestbelasting, de successierechten enzovoort.

Op het ogenblik dat de VGC-campagne werd gelanceerd, verscheen echter het bericht in de kranten dat de Brusselpremies voor de VGC-ambtenaren, die ook de bedoeling hebben om Nederlandstaligen in Brussel te laten wonen, maar een matig succes kennen. Volgens de kranten maakten slechts negen VGC-ambtenaren gebruik van de verhuispremie gedurende de voorbije drie jaar. Daarnaast is er nog een jaarlijkse stadspremie voor ambtenaren die in de stad wonen, maar ook daar is het succes beperkt. Slechts aan 256 van de 2000 ambtenaren werd die premie uitbetaald.

Ook de Vlaamse overheid zelf neemt maatregelen om Vlamingen naar de hoofdstad te halen of in de hoofdstad te houden. Een heel interessant voorbeeld daarvan is het project 'Flats voor pas afgestudeerden' van Quartier Latin. In uw laatste beleidsbrief Brussel stelde u dat Quartier Latin 35 flats beheerde in het kader van het bovengenoemde project. U kondigde ook aan dat u in 2008 zou nagaan hoe dit aspect van het huisvestingsbeleid verder kon evolueren. U had de ambitie om dit project uit te breiden naar woongelegenheden voor een aantal knelpuntberoepen in de welzijns-, gezondheids- en onderwijssectoren.

Ik vond dat een heel goed idee. Wij kampen in Brusselse welzijnssector immers met een tekort aan Nederlandstalige zorgverleners, en ook voor de Vlaamse scholen in Brussel is het niet altijd evident om de nodige mensen aan te trekken. Wanneer mensen al in de stad wonen, is het voor hen minder gecompliceerd om bijvoorbeeld in Brusselse scholen les te geven.

U stelde in uw beleidsbrief terecht dat de belangrijke maatschappelijke uitdagingen, die zich scherp stellen in Brussel, op die manier geïntegreerd zouden worden aangepakt en dat alle mogelijke creatieve steunmaatregelen zouden worden uitgeput.

Uitgaande van die bepalingen in uw beleidsbrief, waar ik volledig achter sta, heb ik een aantal vragen. In hoeverre hebben de Vlaamse Gemeenschap en de VGC de campagne 'Word wakker in Brussel!' samen opgezet? Ondersteunt de Vlaamse Gemeenschap deze specifieke campagne? Zo ja, hoe? Zou het kunnen dat de Vlaamse overheid en de VGC elk een aantal maatregelen nemen? Of gebeurt dat toch in overleg?

Ik had graag een overzicht gekregen van alle initiatieven van de Vlaamse Regering om Vlamingen te overhalen om in Brussel te komen wonen. Zijn er in het

bijzonder financiële impulsen vanwege de Vlaamse Gemeenschap voor personen die zich komen vestigen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest? Zo ja, kennen die succes? Is er een band tussen uw beleid om Vlamingen naar Brussel te halen en de VGC-campagne 'Word wakker in Brussel!', of staan die volledig los van elkaar? Wat het project Flats voor pas afgestudeerden betreft, kondigde u in uw laatste beleidsbrief Brussel aan dat u dit jaar zou nagaan hoe dat huisvestingsbeleid verder kon evolueren. We zijn nu bijna in de helft van het jaar. Hebt u intussen al zicht op die toekomstige evolutie?

Hoever staat u met die aangekondigde uitbreiding naar leerkrachten, maatschappelijke assistenten, verpleegkundigen en andere zorgverleners? Bent u daarmee bezig? Zo ja, in hoeverre pleegt u daarover overleg met de bevoegde ministers van Welzijn en Onderwijs? Het is immers zo dat de ministers die die sectoren rechtstreeks beheren, een goed zicht hebben op de exacte typologieën van mensen die we naar hier moeten halen voor die specifieke sectoren. Pleegt u daar overleg over? In hoeverre en hoe ondersteunen zij uw project om ervoor te zorgen dat Nederlandstaligen in Brussel komen wonen om die knelpuntberoepen in Brussel mee te helpen invullen?

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de minister, ik wil een aantal bemerkingen toevoegen aan de uitgebreide en technische vraag van de heer Delva. In Brussel wonen is mijns inziens enkel interessant voor wie er werkt. Onder de pas afgestudeerden – en daar levert Quartier Latin een zinvolle bijdrage – kunnen er wellicht wel een aantal mensen overtuigd worden om na hun studies hier te blijven.

In het begin lijkt dat ook goed te lukken. Er zijn wel problemen van mobiliteit, onveiligheid en zo meer, maar in het begin zetten de mensen zich daar nogal vlug overheen. Maar zodra ze trouwen en aan een gezin beginnen, beginnen de gekende problemen met de omkadering: het gebrek aan kinderopvang, problemen bij de inschrijving in het Nederlandstalig onderwijs, het gebrek aan Nederlandstalige dienstverlening in de administratie en de ziekenhuizen. Dat waren overigens allemaal conclusies in de studie van de heer Rudi Janssens, die we hier besproken hebben.

Toch is het normaal dat men daar belang aan hecht, vooral wat betreft de knelpuntberoepen. Ik denk daarbij vooral aan de onderwijs- en de zorgsector. Minister van Onderwijs Vandenbroucke heeft al het voorstel gedaan om in een toelage te voorzien voor leerkrachten die langer dan drie jaar in Brussel blijven. Daarnaast zijn er de premies die de heer Delva al aanhaalde.

Mijns inziens stimuleert dat de mensen echter niet. De cijfers van de VGC-ambtenaren zeggen genoeg: slechts

negen premies in drie jaar tijd. Ook de stadspremies voor ambtenaren die in Brussel wonen, hebben weinig succes. We weten ook dat de politieagenten premies krijgen, wat aantoonde dat het ook bij de politie niet helpt.

Minister Bert Anciaux: Het zou mij ten zeerste verbazen dat de politie premies zou geven om Vlamingen aan te trekken om in Brussel te komen wonen.

Mevrouw Greet Van Linter: Minister Vandenbroucke zou dat nochtans navragen voor mij.

Minister Bert Anciaux: Ik zal duidelijker zijn: u mag ervan uitgaan dat die premies niet bestaan.

Mevrouw Greet Van Linter: We zullen dat verder nagaan. Het is in elk geval duidelijk dat al die premies en maatregelen onvoldoende helpen. Er komt mijns inziens veel meer bij kijken dan zo'n campagne van de VGC, die de zaken dan meestal ook nog veel mooier voorstelt dan ze zijn.

Er is nood aan goede huisvesting. Pro Medicis Brussel en Eurofedop, de European Federation of Employees in Public Service, hebben in opdracht van staatssecretaris Grouwels een studie verricht. Uit die studie blijkt wat nodig is om het wonen in Brussel aantrekkelijk te maken en om personeel naar de stad te lokken. De conclusies van dat onderzoek zijn duidelijk. Brussel moet aangenaam, aantrekkelijk, veilig en proper worden. Een goede huisvesting is hierbij van groot belang. Een ander element van groot belang zijn de barema's. Die barema's moeten minstens worden geëvalueerd en herzien. We moeten ervoor zorgen dat de barema's voor verzorgenden in Brussel hoger liggen dan in Vlaanderen. Momenteel liggen ze in Brussel lager dan elders.

Ik vrees dat de campagnes, hoewel ze ergens een bijdrage kunnen leveren, een druppel op een hete plaat zijn. Er moeten meer concrete maatregelen worden genomen. Ik weet dat een aantal bevoegdheden niet onder de verantwoordelijkheid van de minister vallen. Als minister van Brussel kan hij echter de drijvende kracht vormen.

Mijnheer de minister, bent u het eens met de stelling dat meer concrete maatregelen moeten worden genomen? Hoe wilt u dat doen? Hebt u plannen?

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Mijnheer de voorzitter, allereerst wil ik opmerken dat ik het steeds verbazingwekkend vind mevrouw Van Linter tegelijkertijd te horen uitleggen dat Brussel een onaangename stad is en dat we Brussel niet voldoende als een aangename stad promoten. Ik vind dat een ongelooflijke contradictie. Ze brengt weinig oplossingen aan.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw Roex, dat is uw contradictie.

Mevrouw Elke Roex: Dat is mijn contradictie niet. Ik vind Brussel een aangename stad om in te wonen. Brussel is, net als elke stad, voor verbeteringen vatbaar.

Een van de problemen die aan de basis van het huidige debat liggen, is het feit dat elk lid van het college van de VGC met de maatregelen wil uitpakken. Die maatregelen maken deel uit van een gecoördineerd beleid. Ik ben ervan overtuigd dat de minister ze ter harte neemt.

We hebben dit gisteren tijdens het door staatssecretaris Grouwels georganiseerd debat over de gezondheidszorg kunnen ervaren. Ze heeft uitgepakt met het feit dat afgestudeerden in de welzijnssector via Quartier Latin huisvesting kunnen vinden. Ik ben ervan overtuigd dat het effectief om een gecoördineerd beleid gaat. Die huisvesting staat immers niet enkel ter beschikking van studenten uit de interessegebieden van staatssecretaris Grouwels, die huisvesting is er ook voor mensen in andere knelpuntberoepen.

Ik vind het dan ook primordiaal het antwoord van de minister te horen. Alle maatregelen passen in een gecoördineerd beleid. Hoewel iedereen zijn eigen interessegebieden heeft, is er een overkoepelende structuur.

Ik vind dat bepaalde mensen een onbestaande polemieken opzoeken. Ik vind het spijtig dat we dat elke keer opnieuw moeten vaststellen. Ik hoop dat iedereen begrijpt dat de verstandhouding tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC goed is. Er is overleg en samenwerking. Wie zegt dat dat niet het geval is, gooit in feite een steen naar zijn eigen partijgenoten in het college van de VGC.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik zoek helemaal de polemieken niet op. Ik begrijp de toon van de vragen van mevrouw Roex niet. Ik wil enkel weten of de campagnes van de VGC en van de Vlaamse Gemeenschap worden gecoördineerd. Dat lijkt me een logische en terechte vraag. Daar moet niets achter worden gezocht. Ik wil enkel weten of er gestructureerd overleg is. Dat is de enige reden waarom ik deze vraag om uitleg stel.

Ik vind het eigenlijk een positieve vraag om uitleg. Ik moedig de minister aan. Indien er al coördinatie is, moedig ik hem aan om die voort te zetten. Indien die coördinatie er nog niet is, moedig ik hem en alle leden van het college van de VGC aan om daar werk van te maken.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, de campagne 'Word wakker in Brussel!' van Wonen in Brussel,

is me uiteraard bekend. De campagne wil de dienstverlening van Wonen in Brussel meer bekendheid geven. De beoogde doelgroep bestaat uit Brusselaars en Vlamingen die informatie over verschillende aspecten van het wonen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad zoeken. Globaal gezien richt Wonen in Brussel zich voornamelijk tot een jong, hoger opgeleid doelpubliek. Het gaat om 20- tot 35-jarige pendelaars en laatstejaarsstudenten. Het gaat niet enkel om een affichecampagne. De dienst beschikt tevens over een voorstellingsfolder en over een folder over de Woonwinkels die in samenwerking met Brukselbinnenste-buiten worden georganiseerd.

Op de vraag of over deze campagne overleg is gepleegd, moet ik ontkennend antwoorden. Deze campagne is niet in overleg met de Vlaamse Gemeenschap tot stand gekomen. De Vlaamse Gemeenschap zorgt evenmin voor ondersteuning. Wonen in Brussel verstrekt uiteraard wel informatie over initiatieven die de Vlaamse Gemeenschap en de VGC gezamenlijk nemen.

Hoewel een sensibiliseringscampagne volgens hem op zich positief is, verwijst de heer Delva tegelijkertijd naar het relatieve succes van beleidsinstrumenten als de woon- en verhuispremies die door de VGC worden toegekend. De beslissing te verhuizen, is een complex proces. Vele factoren spelen daarbij een rol. De overheid heeft daar soms moeilijk vat op.

Gezien de institutionele organisatie van het land en de positie van de Vlaamse overheid in Brussel is de ruimte om een huisvestingsbeleid te voeren sowieso beperkt. De Vlaamse overheid kan enkel in huisvestingsmogelijkheden voorzien. Die mogelijkheden kunnen aan de Vlaamse gemeenschapsvoorzieningen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest worden gelieerd. De Vlaamse Gemeenschap kan tevens als private actor optreden. In dit verband verwijs ik naar de huisvestingsprojecten voor studenten van Quartier Latin en naar de projecten met betrekking tot de woonwinkels die we in het kader van onze gemeenschapsbevoegdheden uitwerken. Andere stimuli van de Vlaamse overheid om mensen ertoe aan te zetten in Brussel te komen wonen of werken, zijn tot op heden voornamelijk rechtstreeks gelieerd met de werkplek en met de nood op een bepaalde plaats over voldoende arbeidskrachten voor de uit te voeren taken te beschikken. De minister van Onderwijs heeft in dit verband de Brusselpremie voor leerkrachten ingevoerd.

De door de heer Delva aangehaalde mogelijke invoering van woon- of verhuispremies voor de ambtenaren van de Vlaamse overheid is reeds vaak het onderwerp van discussies geweest. In mijn antwoord op een vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen heb ik op 31 januari 2008 geantwoord dat minister Bourgeois, bevoegd voor het beleidsdomein Ambtenarenzaken, de

opdracht heeft gegeven een nieuw onderzoek uit te voeren. De resultaten van dit onderzoek zijn nog niet bekend. Indien minister Bourgeois een positief voorstel doet, zal ik hem volledig steunen.

Eind januari 2008 is de bereidheid van de Vlaamse ambtenaren om in ruil voor een premie naar de hoofdstad te verhuizen door middel van een poll op het intranet onderzocht. Het gaat hier uiteraard om de Vlaamse ambtenaren die in Brussel werken en die nog niet in Brussel wonen. Aangezien 23 procent van de 1681 respondenten de vraag positief heeft beantwoord, kunnen we stellen dat er een zekere bereidheid is. Gezien de aard van de bevraging, moet dat evenwel worden genuanceerd. Het spreekt voor zich dat een gerichte en meer uitgewerkte bevraging inzake de woonwensen van de Vlaamse ambtenaren ten aanzien van Brussel een preciezer resultaat zal genereren.

Wat mijn eigen bevoegdheden betreft, verwijs ik naar de initiatieven Plug-in Brussel en Flats voor pas afgestudeerden. Ik ben blij dat andere mensen hierover op dezelfde manier communiceren. Beide initiatieven maken deel uit van ons beleid Brussel als een studentenstad te promoten. We willen die mensen, eenmaal ze zijn afgestudeerd, ook in Brussel houden. Plug-in Brussel richt zich specifiek tot de knelpuntberoepen, verpleger, maatschappelijk assistent en leerkracht.

Er is een overeenstemming tussen beide initiatieven en de campagne van Wonen in Brussel. Quartier Latin en Wonen in Brussel hebben op 17 maart 2008 Plug-in Brussel bijgewoond. Op de site van Wonen in Brussel wordt naar de door Quartier Latin geboden mogelijkheden voor studenten en pas afgestudeerden verwezen.

Aangezien ze betrekking hebben op mijn voornemen om de uitbreiding van de flats voor pas afgestudeerden tot flats voor knelpuntberoepen te onderzoeken, zal ik de laatste vragen van de heer Delva samen beantwoorden. Ik heb me voorgenomen deze groepen prioritair gebruik van het huisvestingsaanbod voor pas afgestudeerden van Quartier Latin te laten maken.

Het project Flats voor jong afgestudeerden is in 2006 van start gegaan. Quartier Latin heeft pas afgestudeerden de mogelijkheid geboden om tegen een gunstige huurprijs in Brussel te komen wonen en werken. In principe wordt met de huurders een contract voor twee jaar afgesloten. Op die manier krijgen pas afgestudeerden de tijd werk te zoeken en hun weg in Brussel te vinden.

In 2006 heeft Quartier Latin een eenmalige subsidie ontvangen. Quartier Latin beheert ongeveer 36 flats. De gemiddelde huurprijs bedraagt 580 euro. Het was de bedoeling vanaf 2007 break-even te draaien. De te innen huurkosten zijn afgestemd op de kosten die aan de huur en de exploitatie van de panden zijn verbonden. Dat

blijkt in de praktijk moeilijk. Quartier Latin heeft een negatieve brutomarge van 1,5 procent op de flats. Om die reden had Quartier Latin in het kader van het eigen financieel herstelplan en van de eigen reorganisatie besloten het aantal flats af te bouwen. In de loop van het voorjaar van 2008 heb ik met de organisatie afgesproken het project Flats voor pas afgestudeerden toch op het peil van 2006 te houden. De uitbreiding naar het project Flats voor knelpuntberoepen wordt in de loop van het najaar verder voorbereid. Dit moet in het nieuwe beleidsplan voor de periode 2009-2013 van Quartier Latin kaderen. Dit beleidsplan moet de ambitie van de organisatie verwoorden om de werking beleidsmatig en inhoudelijk verder uit te breiden.

Ik wil dit nog even nader toelichten. Mensen die deel uitmaken van de door de heer Delva aangehaalde beroepsgroepen, kunnen nu reeds een dergelijke flat huren. Dat is uiteraard afhankelijk van de beschikbaarheid. Indien in bijkomende middelen kan worden voorzien, zal het aantal flats worden uitgebreid. Die uitbreiding en de prioritaire toekenning aan mensen die in de welzijns- en gezondheidssector en in het onderwijs werken, vormen het onderwerp van een gesprek dat op dit ogenblik wordt gevoerd.

Niet elk initiatief is met iedereen doorgesproken. Ze passen evenwel allen in eenzelfde filosofie. Eigenlijk bevinden we ons in de laatste jaren van de huidige situatie. Er is een structurele oplossing gevonden. In de toekomst zal de communicatie samen verlopen. Wonen in Brussel zal immers deel uitmaken van het project betreffende het Vlaams Communicatiehuis. Zodra dit project in zijn volle glorie actief zal zijn, zal het grotendeels voor de gecoördineerde communicatie kunnen instaan. Er is hier geen tegenstrijdigheid.

Ik ben me uiteraard bewust van de behoefte aan meer concrete actiepunten. Een gedeelte van die behoefte valt echter buiten de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap. Heel wat actiepunten situeren zich op gewestelijk vlak. Ik kan me, bijvoorbeeld, voorstellen dat er heel wat vragen over het mobiliteitsbeleid zijn. Er zijn zoveel elementen die meespelen in de keuze om ergens te gaan wonen, maar die soms de Vlaamse Gemeenschap overstijgen. Ze gaan soms zelfs in tegen maatregelen die worden genomen om de mobiliteit tussen Vlaanderen en Brussel te vergemakkelijken. Hoe moeilijker die verloopt, hoe meer mensen je misschien aanzet om in Brussel te komen wonen. Maar je kunt natuurlijk niet hardop zeggen dat je pleit voor meer files. Dat is niet zo vanzelfsprekend om te vertellen.

Het is ook niet zo gemakkelijk om heel concrete actiepunten uit te werken, die binnen onze bevoegdheid vallen. Er wordt wel regelmatig overlegd. Ook in de Vlaamse Regering wordt er overlegd om te bekijken wat de specifieke noden zijn.

Bij de projecten rond woonzorgzones komt – eens de investeringen achter de rug zijn – ook een ander belangrijk luik aan bod: tewerkstelling. We richten instellingen op, maar er moet ook personeel voor zijn dat Nederlandstalig is of minstens Nederlandskundig is. Ik ken de rusthuissector vrij goed. Ik merk dat het niet vanzelfsprekend is om in Brussel gekwalificeerd personeel te vinden. In Vlaanderen is er al een schaarste, in Brussel is die nog groter. Ik ben wel aan het bekijken of er uitzonderingen mogelijk zijn, die misschien op termijn ook voor de rest van Vlaanderen nodig zullen zijn. Je kunt je de vraag stellen of de criteria die vandaag door Welzijn worden gehanteerd – zoveel verpleegkundigen en zoveel bejaardenverzorgers per bejaarde – niet moeten worden herbekeken.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijnheer de minister, bedankt voor uw omstandig antwoord. Het blijft inderdaad een heikele klus om mensen te vinden voor die knelpuntberoepen. Alle pogingen die worden gedaan vanuit de Vlaamse Gemeenschap of vanuit de VGC om mensen met een dergelijk profiel naar Brussel te lokken – ook andere mensen natuurlijk, ook Nederlandstaligen – verdienen alle steun. De link met Quartier Latin en pas afgestudeerden is een bijzonder goed idee.

Ik hoop dat men blijft proberen om de verschillende initiatieven van de Vlaamse Gemeenschap en de VGC, die allemaal hetzelfde doel beogen, te coördineren. Het zijn twee partners die voor hetzelfde gaan. Ze zijn allebei buitengewoon belangrijk voor Brussel. Als we zouden kunnen komen tot nog meer gestroomlijnde initiatieven, dan zou dat mijn goedkeuring absoluut kunnen wegdragen.

Ik denk wel dat we in de goede richting zitten. Ik moedig de minister aan om die dialooglijnen wijd open te houden.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben tevreden dat u ook van mening bent dat enkele campagnes niet voldoende zijn, maar dat het soms uw bevoegdheid overstijgt.

Ik wil wel verduidelijken dat het niet zo is dat ik hier niet mag wonen, omdat ik de stad niet aantrekkelijk vind. Het is mijn vrije keuze en de vrije keuze van veel mensen met mij. Het is een heel slechte houding om als politica te zeggen: “Als het u niet aanstaat, trap het dan maar af.” Daar komt het eigenlijk op neer. Ik vind dat ik gerust mee mag ijveren voor een aangename en leefbare stad, een stad waar de mensen graag wonen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het Vlaams-Afrikaans Huis in Brussel

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijnheer de minister, mijnheer de voorzitter, geachte collega's, onlangs kwam het Vlaams-Afrikaans culturenhuis, dat zich situeert in de Matongewijk in Elsene, helaas in een minder goed daglicht te staan in de regionale pers. Er verscheen een artikel op Brusselnieuws met als titel: ‘Slechte punten voor Vlaams-Afrikaans Huis’. In dat artikel werd aangekondigd dat de minister een nieuwe start wou voor het Huis.

De bedoeling van het cultuurcentrum is een plek te worden waar de Afrikaanse gemeenschap met de Vlaamse cultuur in contact kan komen en Nederlands kan spreken. Omgekeerd kunnen de Vlamingen er kennismaken met de zeer rijke cultuur van de verschillende Afrikaanse bevolkingsgroepen in Brussel.

Mijnheer de minister, in uw beleidsbrief stelt u dat u met deze Afro-Vlaamse ontmoetingsruimte informatie beschikbaar wilt stellen over de Vlaamse overheid en haar instellingen. U wilt ook de Vlaamse overheid zichtbaar positioneren binnen de Afrikaanse gemeenschap van Brussel. Dat is een goed initiatief.

De uitvoering van het project gebeurt door Afristyle, een Nederlandstalige vzw met als doel de culturele, educatieve en economische uitwisseling tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Afrikaanse gemeenschap van België te bevorderen. Er was in een budget van 50.000 euro voorzien.

Zoals ik uit het artikel begrepen heb, werden de doelstellingen echter niet gehaald en wilt u de werking uitbreiden met nieuwe vrijwilligers en samenwerkingsverbanden, zoals het Vlaams Huis voor Amateurkunsten ‘Zinnema’. In hetzelfde artikel dringt u ook aan op een nieuw subsidiedossier met ‘duidelijke en haalbare doelstellingen’.

Ik vind de oprichting van een dergelijk cultureel centrum – en ik zeg dat intuïtief – een goed idee. Maar ik vraag me af of er, alvorens er beslist werd om een dergelijk intercultureel huis op te starten, gewerkt werd op basis van een concreet beleidsplan en concrete doelstellingen. Een dergelijk cultureel centrum oprichten is een heikele klus. In een stad als Brussel is het goed dat er zulke centra bestaan. Maar de vorm die dit moet aannemen, de gemeenschap die het moet bereiken, de manier waarop moet worden gewerkt om in die opdracht te slagen, vergt een grondige voorbereiding. Hoe is de voorbereiding voor dit cultureel huis verlopen?

U zegt dat de doelstellingen niet gerealiseerd zijn. Wat waren de concrete doelstellingen, en waarop waren deze doelstellingen gebaseerd?

U wilt de werking uitbreiden met nieuwe vrijwilligers en samenwerkingsverbanden. Dat lijkt me goed te zijn als de doelstellingen nu niet worden bereikt. Hebt u al initiatieven genomen? Welke initiatieven hebt u al genomen? Hebt u naast het Vlaams Huis voor Amateurluister Zinnema, ook andere contacten gelegd om de werking van het culturenhuis te ondersteunen?

Hebt u zich gebaseerd op conclusies van rapporten over de werking en de resultaten van het Vlaams-Afrikaans Huis? Welke rapporten waren dat? U pleit dus voor een doorstart van het huis en u dringt aan op duidelijke en haalbare doelstellingen. Welke zijn die dan? Ik begrijp dat de vorige niet werden gehaald. Ze werden waarschijnlijk aangepast, maar waarover hebben we het eigenlijk precies?

Er is nog een ander intercultureel huis waarover ook heel wat te doen is, namelijk het Vlaams-Marokkaans huis Daarkom. Het lijkt me logisch te vragen of de problemen die zijn opgedoken bij het Vlaams-Afrikaans Culturenhuis, ook zijn opgedoken bij het Vlaams-Marokkaans huis. Eigenlijk gaat mijn vraag iets ruimer: hoever staat het met het opstarten van dat Vlaams-Marokkaans huis?

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: De vragen van de heer Delva zijn heel pertinent, ook in het licht van zijn vorige vraag. We mogen vragen nooit aan elkaar koppelen, maar het ene hangt soms een klein beetje samen met het andere. We hebben andere gemeenschappen hier in Brussel inderdaad in het verleden al te veel overgelaten aan de Franstaligen. Zeker de sub-Saharane hebben we heel gemakkelijk aan hen overgelaten, omdat we vonden dat zij per definitie op de Franstalige cultuurwereld waren afgestemd. Hetzelfde geldt trouwens voor de Marokkanen.

In die zin lijken huizen zoals het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis me pogingen tot opening, tot communicatie, tot elkaar beter leren kennen, als het dat is. Theoretisch sta ik daar immers achter, maar ik wacht af tot de deuren opengaan. Ik kom daar heel regelmatig voorbij. Ik zie dat er steeds meer affiches hangen. Het begon met muziek en theater, en nu staat er al meer. Ik zie ook wel dat er meerkosten zijn. We hebben dat gezien in de begroting voor Cultuur, mijnheer Delva. Ik geloof dat het huis 750.000 euro meer heeft gekost. Dat is misschien een van de problemen die opduiken in verband met het Vlaams-Afrikaans Culturenhuis.

Minister Bert Anciaux: We hebben voor de verbouwingen zelfs 1,5 miljoen euro extra gevraagd.

De heer Erik Arckens: Kijk eens aan. De vraag naar de concretisering van dergelijke culturenhuizen van de Vlaamse Gemeenschap en andere gemeenschappen is heel pertinent. Daarom sta ik er ook achter.

Ik heb nog een bedenking. We hebben nu een opening naar de Marokkaanse gemeenschap. We hebben nu een opening naar de zwarte Afrikanen. Als we zo voortgaan, krijgen we natuurlijk een communautarisering van allerlei gemeenschappen in Brussel. Welke richting wilt u verder uitgaan? Welke budgetten wilt u voort vrijmaken, gesteld dat u de volgende vijf of zes jaar nog steeds Vlaams minister en cultuurminister bent?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Delva, het is goed dat u die vraag stelt, maar u gaat uit van een aantal uitgangspunten waarbij u appels met peren vergelijkt. Ik neem u dat ook niet kwalijk: dat moet ik dan maar verduidelijken.

U vergelijkt met het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis. Ik kan er nog een aantal andere noemen, zoals het Vlaams-Nederlands Huis en het Vlaams Communicatiehuis. Ik kom daar nog op terug. In al die andere gevallen ging het over initiatieven waartoe ikzelf als Vlaams minister vanuit de Vlaamse Gemeenschap het initiatief heb genomen, waarbij ik stevig heb geïnvesteerd en een opstart gerealiseerd. Bij het Vlaams-Afrikaans huis kregen we van een vzw een vraag tot ondersteuning van een werking die bijzonder bescheiden was, maar waarbij de doelstelling zeer ambitieus was.

Geloof me, met 50.000 euro loop je niet meer ver om een jaarwerking op te zetten en bovendien een huis in te richten, ook al krijg je daarvoor nog een klein beetje extra. Het is de verdienste van die vzw geweest dat ze met de idee van een Vlaams-Afrikaans Huis voor de dag is gekomen, waar ik op ingespeeld heb. Dat eerste jaar bekijk ik veeleer als een studieperiode en een aftastende periode om na te gaan hoe we daar daadwerkelijk vanuit de Vlaamse Gemeenschap mee in kunnen investeren, en niet een kleine ondersteuning bieden voor de werking van een vzw. Het gaat me om die switch.

Die titel heb ik ook gelezen. Daarin staat 'slechte punten', wat zelfs in het artikel niet voorkomt. Ik vind het helemaal geen slechte punten. Er staat bovendien ook: doelstellingen niet gehaald. Een vzw met een zeer uitgebreide ambitieuze doelstelling, met name de contacten tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Afrikaanse gemeenschappen realiseren, kan die doelstellingen niet halen als je werkt met een dergelijk kleinschalig budget, waarbij iemand halftijds wordt vrijgesteld met de werkmiddelen die de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking stelt.

Hoe dan ook, het Vlaams-Afrikaans Huis is een van de projecten waarmee ik althans de openheid van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel absoluut wil aantonen en waar ik letterlijk deuren wil openen voor ontmoeting tussen de verschillende gemeenschappen van deze stad. Het is niet alleen beperkt tot Brussel maar het is ruimer bedoeld voor de hele Vlaamse Gemeenschap. In die zin is ook het Vlaams Communicatiehuis Brussel een centrale ontmoetingsplek. DeBuren, het Vlaams-Nederlands Huis, gaat over ontmoeting met onze noorderburen en tegelijkertijd over het bepleiten van de Nederlandse cultuur, die te bediscussiëren, de confrontatie positief aan te gaan en het debat aan te gaan met de Europese instellingen. Dat is een heel uitdrukkelijke opdracht voor deBuren. Daarkom staat voor de ontmoeting tussen de Vlaamse en Marokkaanse gemeenschap in Brussel en daarbuiten. Niet in Brussel maar op een andere plek in Vlaanderen, zal ik een Vlaams-Turks ontmoetingscentrum proberen op te richten vanuit Cultuur. Dan heb ik inderdaad een plek waar een degelijke communicatie vanuit de Vlaamse Gemeenschap wordt opgezet naar Europa en alle gebruikers en bewoners van deze stad. Zo werken we in de logica van de prioriteitenstelling die ik altijd naar voren heb gebracht, namelijk Afrika, Zuid-Afrika en Marokko, en nu bescheidener een stapje naar Centraal-Afrika met Kinshasa en Congo. Tegelijkertijd moeten alle andere contacten op Europees vlak, met de regio's en dergelijke meer, niet zozeer vanuit een plek maar vanuit heel onze politiek gestalte krijgen.

Hoewel veel bescheidener van opzet, past het Vlaams-Afrikaans Huis – ik zou er graag Vlaams-Afrikaans Culturenhuisje van maken – in dezelfde visie om de contacten met de talrijke Afrikaanse gemeenschappen te ondersteunen. Elke pijler is daarin van belang: Vlaams voor de Vlaamse Gemeenschap, Afrikaans in het meervoud, als niet gericht op één Afrikaans land maar op de verschillende gemeenschappen, en cultuur als medium bij uitstek voor kennismaking. In 2007 hebben we daarom een aanvraag van de vzw Afristyle voor oprichting van dit Afrikaans Culturenhuis volledig ondersteund. Vzw Afristyle is een Nederlandstalige vereniging met als doel de culturele en educatieve uitwisseling te bevorderen. De vzw legde het prachtige initiatief voor om een Afro-Vlaamse ontmoetingsruimte te creëren in de Matongewijk, onder de naam Tosangana/Toyeba. Tosangana betekent 'samenkomen', toyeba betekent 'op de hoogte zijn'.

De ontmoetingsruimte kreeg zo een dubbel doel: enerzijds een cultuurwerkplaats voor artiesten, amateurkunstenaars, verenigingen en gewone burgers, anderzijds een informatieplek waar de Vlaamse Gemeenschap zich kenbaar kon maken. Dit is een niet onbelangrijke functie aangezien de gemeenschappen uit Centraal-Afrika traditioneel georiënteerd zijn op de Franse taal en cultuur en zo ook, de Franstalige gemeenschappen. Het is belangrijk dat de Vlaamse Gemeenschap ook in deze stad aanwezig is.

Ik ben dan ook verheugd dat de vzw Afristyle de uitvoering daarvan ter harte heeft genomen. Ik ben het eens met de heer Delva dat er nood is aan een doorstart. We moeten dus meer in eigen handen nemen en een grote verantwoordelijkheid opnemen. We kunnen niet zeggen dat de ambitieuze doelstellingen niet worden gerealiseerd. Met 50.000 euro steun lukt dat niet. Dat zien we ook bij de andere huizen. Als we die enige kracht willen geven, dan is dat niet mogelijk op basis van een halfzijdse vrijwilliger.

Ik merk hierbij op dat de titel van het vermelde artikel overtrokken is en zeker niet volledig in overeenstemming is met de boodschap die door mijn adjunct-kabinetschef werd gegeven.

Wat het initiatief van het Vlaams-Afrikaans Culturenhuis betreft, heb ik net zoals voor alle subsidiedossiers een beslissing genomen op basis van een aanvraagdossier dat de vereniging indiende. Daarin werden de volgende concrete doelstellingen geformuleerd: het creëren en bevorderen van uitwisseling, samenwerking en ontmoeting, het creëren van een ontmoetingsruimte, het vergroten van de aanwezigheid van de Vlaamse Gemeenschap in de Matongewijk en het aanbieden van een forum aan amateurartiesten en professionelen.

De vzw huurde een pand in de Vredestraat, nabij Matonge. De aanpassingswerken in dit pand hebben meer tijd in beslag genomen dan oorspronkelijk verwacht. Daardoor kon het huis pas in het voorjaar openen.

Een goede en bereikbare locatie speelt een belangrijke rol in het halen van de daarnet vooropgestelde doelstellingen. Dit blijkt ook uit het zopas ingediende eindverslag van dit eerste projectjaar.

Er zijn verschillende initiatieven en samenwerkingsverbanden opgezet, bijvoorbeeld met Jeugd en Vrede, in het kader van wandelingen voor scholen of workshops over Afrikaanse dans en muziek. Met Jeugd en Vrede en met het gemeenschapscentrum Elzenhof werd eveneens een filmproject van en voor jongeren uit de buurt opgezet, met name 'Matonge in Beeld'.

Vanuit deze positieve ervaringen en vanuit de overtuiging dat het ruime middenveld zuurstof kan geven aan deze werking, wil ik een beroep doen op nieuwe vrijwilligers en samenwerkingsverbanden. U haalde terecht Zinnema aan, het Vlaams Centrum voor Amateurkunst. Zinnema heeft een specifieke werking voor Afrikaanse gemeenschappen. Ook toonde Zinnema zich bereid logistiek en eventueel organisatorisch te ondersteunen. Er wordt ook nagegaan of een versterkte en structurele samenwerking mogelijk is met het gemeenschapscentrum Elzenhof, net als met Jeugd en Vrede.

Verschiedende organisaties uit het brede Vlaams-Brusselse, sociale en culturele netwerk reageerden zeer

positief op de vraag een inbreng te doen in de werking van het Vlaams-Afrikaans Culturenhuis. We hebben daarvoor verschillende ontmoetingsvergaderingen belegd op het kabinet.

Ik ben optimistisch gestemd en denk dat we het draagvlak voor dit initiatief kunnen verbreden en een stabiele basis kunnen geven.

De doorstart kan er dus snel komen, afhankelijk van het verloop van de verschillende gesprekken. Er moet sowieso opnieuw een projectaanvraag worden ingediend. Ik ben ervan overtuigd dat het Vlaams-Afrikaans Culturenhuis er in september terug zal staan. Intussen blijft de ontmoetingsruimte open door de inzet van vrijwilligers.

Tot slot wil ik het nog even over Daarkom hebben. Hoewel Daarkom volledig binnen dezelfde beleidsvisie past, werd het in tegenstelling tot het Vlaams-Afrikaans Culturenhuis geïnitieerd vanuit de Vlaamse Gemeenschap. Het betreft dus geen projectmatige ondersteuning en is bovendien ook van een heel andere financiële orde. Momenteel worden de verbouwingsplannen gefinaliseerd. Op basis daarvan zal zeer binnenkort een bouw-aanvraag ingediend worden. Ondertussen werken de twee projectleiders verder aan een openingsprogramma dat eind dit jaar, weliswaar op locatie, zal plaatsvinden. Ik ben zeer hoopvol.

Ik hoop dat mijn antwoord duidelijk heeft gemaakt dat er een evolutie is. We gaan nu vanuit een heel positieve ingesteldheid voor die doorstart

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Daarkom en het Vlaams-Afrikaans Culturenhuis zijn op een verschillende manier opgestart. U bent de initiatiefnemer van de opstart van Daarkom. Het Vlaams-Afrikaans Culturenhuis is ontstaan vanuit een privé-initiatief. U vond dat een goed idee en u hebt dat gesubsidieerd. De finaliteit van beide huizen is dezelfde.

Minister Bert Anciaux: Nu wel. Het eerste jaar konden we enkel de projectaanvraag honoreren voor een bescheiden bedrag. Dat was een aftastend jaar. Tegelijkertijd heeft de vzw de ontmoetingsruimte operationeel gemaakt. Nu is de vraag of we daar een project van maken waar de Vlaamse Gemeenschap samen met de vzw en met het netwerk van Vlaamse organisaties die in en buiten Brussel aanwezig zijn, de drijvende kracht van is. Het doel is de ambitieuze maar beperkte invulling van de vzw te koppelen aan dat netwerk.

De heer Paul Delva: Er is een soort zwenking van de werking van het Vlaams-Afrikaans Culturenhuis in de richting van de wijze waarop Daarkom functioneert. De

bedoeling is dus dat het project min of meer op dezelfde leest wordt geschoeid.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
